

EUROPEISKA
REVISIONSRÄTTEN

SV

Tal

Bryssel den 10 november 2015

Tal av Vítor Caldeira, Europeiska revisionsrättens ordförande

Presentation av Europeiska revisionsrättens årsrapport för 2014
för Europaparlamentets budgetkontrollutskott

Bryssel den 10 november 2015

Det talade ordet gäller.

ECA Press

Mark Rogerson – talesperson T: +352 4398–47063

Damijan Fišer – pressekreterare T: +352 4398–45410

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxemburg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditorsECA Youtube: [EUAuditorsECA](https://www.youtube.com/EUAuditorsECA) eca.europa.eu

M: +352 621553063

M: +352 621552224

Fru ordförande,

Ärade ledamöter av Europaparlamentet,

Jag är glad för denna möjlighet att få presentera revisionsrättens årsrapporter om EU:s ekonomiska förvaltning 2014.

I år presenterar vi dem i en särskilt svår tid för Europa.

EU och medlemsstaterna står inför stora långsiktiga utmaningar som kräver snabba åtgärder:

- Skapa jobb och ekonomisk tillväxt.
- Tillgodose energibehoven och samtidigt uppnå klimatmålen.
- Hantera det tryck som finns inom områdena asyl, migration och säkerhet.

EU och medlemsstaterna måste sträva efter att göra mer med det som unionen redan har. De måste inte bara hitta pengar för att möta utmaningarna utan också försäkra sig om att pengarna investeras väl.

EU:s främsta finansieringskälla är EU-budgeten, som vi granskar varje år.

Sammantaget pekar de senaste årens granskningsresultat på att det behövs en helt ny strategi om EU-budgeten ska investeras bättre och snabbare så att vi kan möta de utmaningar som Europa nu står inför.

Vi efterlyser "en helt ny strategi" eftersom det krävs genomgripande förändringar från alla som ansvarar för hur EU-medlen förvaltas.

- Beslutsfattarna måste anpassa budgetanslagen bättre till EU:s långsiktiga strategiska prioriteringar och göra EU bättre på att reagera i en kris.
- Lagstiftarna måste se till att utgiftssystemen är tydliga när det gäller vilka resultat som ska uppnås och vilka risker de ekonomiska förvaltarna kan ta.
- De ekonomiska förvaltarna måste försäkra sig om att pengarna används enligt reglerna och att man uppnår förväntade resultat.

Men allt detta kommer att ta tid:

- EU har kommit halvvägs i Europa 2020-strategin.
- Utgiftsprogrammen för 2014–2020 håller på att genomföras.
- EU:s ekonomiska förvaltningskultur har utvecklats under många år.

Därför är det mycket viktigt att det som kan göras görs nu.

Den kommande halvtidsgranskningen av den fleråriga budgetramen är ett bra tillfälle att se över utgiftsprioriteringarna och utformningen av vissa program.

De verktyg för ekonomisk förvaltning som redan finns skulle också kunna användas bättre, vilket vi visar i vår rapport.

Ärade ledamöter,

Nästan alla EU:s utgifter 2014 planerades under 2007–2013 och därför är det ofrånkomligt att vi i rapporten lyfter fram flera långvariga problem.

Men det är viktigt att se dessa problem i sitt sammanhang. Vi tror att vi gör en rättvis bedömning av den ekonomiska förvaltningen under 2014 i rapporten och även ger viktiga insikter i hur den kan förbättras de kommande åren.

För det första har vi "godkänt" EU:s räkenskaper för 2014. De är tillförlitliga och vi lämnade därför ett revisionsuttalande utan reservation. Vi drar också slutsatsen att det inte förekom några väsentliga fel i uppbörden av EU:s inkomster.

Med det sagt innehåller **betalningarna fortfarande många fel**, vilket betyder att alltför mycket pengar fortfarande inte används i enlighet med EU:s finansiella bestämmelser.

Den övergripande uppskattade felprocenten för betalningar 2014 var 4,4 %, och den har varit stabil de senaste tre åren.

Felnivån var återigen väsentlig, det vill säga mer än 2 %, för alla driftsutgifter. Det var bara i institutionernas administrativa utgifter som felnivån inte var väsentlig.

På begäran av Europaparlamentet går vi i år närmare in på vad som ligger bakom risken för fel.

Vi konstaterar att merparten av EU:s driftsutgifter har en inneboende risk eftersom en korrekt beräkning av betalningarna i stor utsträckning hänger på de uppgifter som slutmottagarna själva lämnar.

Beroende på vilket utgiftssystem eller utgiftsprogram det gäller kan slutmottagarna av EU-medel vara jordbrukare, forskare, små och medelstora företag, frivilligorganisationer eller också regeringar.

Enligt vår analys beror felnivån inte på vilken förvaltningsform som används. Den uppskattade felprocenten för utgifter där kommissionen delar på förvaltningsansvaret med medlemsstaterna var 4,6 %, vilket är densamma som för alla andra driftsutgifter.

Däremot visar vår analys att det finns ett starkt samband mellan typen av utgiftssystem eller utgiftsprogram och felnivån.

Vi uppskattar felnivån för de system som ersätter kostnader till 5,5 %. Det kan jämföras med en felnivå på endast 2,7 % för program som grundas på stödrättigheter, där betalningen hänger på att de sökande uppfyller vissa villkor.

Det förklarar till stor del skillnaderna i den uppskattade felnivån för utgifter under de olika rubrikerna i den fleråriga budgetramen.

Den uppskattade felnivån är högre inom "Konkurrenskraft" och "Sammanhållning", där nästan alla utgifter gäller kostnadsersättningar, än inom "Naturresurser" och "Europa i världen", där en större andel av utgifterna grundas på stödrättigheter.

Det är förstås avgörande att riskerna hålls under kontroll. Kommissionen och medlemsstaterna har på senare år blivit bättre på att förebygga och korrigera fel.

År 2014 ledde de korrigerande åtgärderna till att vår uppskattade felnivå minskade med 1,1 %. Men fler fel kunde ha korrigerats om all tillgänglig information hade använts.

Kommissionen måste använda sina korrigerande befogenheter fullt ut, inbegripet dem som har införts genom den nuvarande fleråriga budgetramen, för att minska felen ytterligare och återvinna mer felaktigt använda medel så att de medlen kan investeras på nytt.

Det för mig in på **EU-budgetens resultat**.

Det säger sig självt att om EU ska kunna möta de svåra utmaningar som det står inför måste budgeten användas bättre.

Vår granskning av kopplingarna mellan den nuvarande EU-strategin och den fleråriga budgetramen visar att de kan anpassas bättre till varandra, både när det gäller perioder och prioriteringar.

Vi lyfter också fram att medlemsstaterna inte omsätter målen i Europa 2020-strategin i operativa mål i sina partnerskapsavtal och program.

Båda dessa omständigheter begränsar kommissionens förmåga att övervaka och rapportera om hur EU-budgeten bidrar till Europa 2020.

Det är något som beslutsfattarna måste ta itu med.

Samtidigt har lagstiftarna en nyckelroll när det gäller att omsätta de politiska strävandena i mål på EU-nivå och kräva att dessa mål avspeglas i förvaltningen av programmen.

På områden där förvaltningen är delad måste de resultat som ska uppnås anges tydligt och kvantifieras i partnerskapsavtal och program. Så är det inte för närvarande.

Enligt den gällande lagstiftningen är medlemsstaterna inte skyldiga att ha gemensamma indikatorer i sina program och de förlorar inte sin resultatreserv om de uppnådda resultaten inte motsvarar förväntningarna.

Vi välkomnar initiativen på senare tid att stärka den resultatnriktade budgeteringen och förvaltningen, men många utmaningar kvarstår. Våra rapporter och yttranden kan vara till stor hjälp i det avseendet.

Ärade ledamöter,

EU-budgeten står under hårt tryck. När det gäller betalningar började man utnyttja marginalen för oförutsedda utgifter redan strax efter det att den nya fleråriga budgetramen började gälla – till och med innan Junckerplanen sattes i verket eller vi kände av den fulla kraften av flyktingkrisen.

EU behöver hantera ett antal **ekonomiska eftersläpningar** vad gäller utestående åtaganden som har byggts upp för att frigöra medel så att de kan användas där de behövs som mest.

De utestående åtagandena minskade visserligen under 2014, men förväntas öka igen under 2015 och kommande år.

En del medlemsstater kämpar för att utnyttja de EU-medel som de har blivit tilldelade.

I fyra medlemsstater motsvarar det totala belopp som man ännu inte har begärt från EU-budgeten 15 % eller mer av ländernas årliga offentliga utgifter.

Kommissionen har ställt medel till medlemsstaternas förfogande utan att fundera tillräckligt på deras förmåga att investera dem. Och en del medlemsstater har haft svårt att identifiera tillräckligt många projekt och hitta den finansiering som de behöver bidra med.

Det medför en risk för att man inte får valuta för pengarna. Om det finns alltför få projekt blir incitamentet att tillämpa stränga urvalskriterier mindre.

I år noterar vi återigen en stor andel outnyttjade medel i finansieringsinstrument och en liten ökning av obetalda betalningsansökningar.

Kommissionen har en plan som bör förbättra likviditeten på kort sikt. Men vi anser att det behövs ett långsiktigt perspektiv och bättre prognoser om man ska kunna garantera att EU:s budgetåtaganden inte även i fortsättningen blir alltför stora. Det är något för de ekonomiska förvaltarna att beakta.

Ärade ledamöter,

Det skulle verkligen gagna EU om insynen i den ekonomiska förvaltningen blev bättre.

Vi anser att grunden för insyn och öppenhet är att styrningsinformationen är av god kvalitet. Det är den röda tråden i vår rapport.

I år åtföljdes kommissionens räkenskaper av en kort diskussion om några centrala finansiella teman. Vi ser det som ett första steg mot en mer integrerad rapportering om förvaltning och resultat för alla aktörer.

Vi har rekommenderat kommissionen att vidta åtgärder för att öka insynen när det gäller

- långsiktiga likviditetsbehov,
- fel i betalningar och gjorda korrigeringar,
- resultatet av EU-budgetens utgifter.

Det är lika viktigt att garantera insyn i den EU-politik som inte direkt finansieras från EU-budgeten.

De nya sätten att finansiera EU-politiken bör inte medföra finansiella risker som hamnar utanför den offentliga granskningen och revisionen. Det skulle vara kortsiktigt och kanske bli kontraproduktivt på längre sikt.

Sammanfattningsvis måste EU investera sina pengar bättre. EU måste försäkra sig om att

- investeringarna bättre motsvarar unionens prioriteringar,
- enklare regler utformas för att uppnå resultat,
- resurserna förvaltas effektivare.

Sammantaget skulle det verkligen innebära en helt ny strategi.

Fru ordförande, ärade ledamöter,

EU-medborgarna och deras företrädare har rätt att få reda på hur väl EU investerar deras pengar.

Europeiska revisionsrätten ser framemot att bistå Europaparlamentet genom att granska de investerade medlen, varna när de är utsatta för risk och ge råd om hur resultatet kan förbättras.

Tack för uppmärksamheten.